

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 29 septembrie - 5 octombrie 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Maslu

marți, 1 octombrie 2019; ora 18.00

Rugăciune

Dumnezeul nostru, tot ceea ce însuflețește inima și o face să salte de bucurie, se împlinește prin harul Tău divin, pe care îl reverși în ființa celui, ce aleargă cu adevărat la Tine și care Te recunoaște ca Domn al său. Nimic în această lume nu poate fi mai plăcut decât caritatea sau bunătatea care se înfăptuiește prin lucrarea Spiritului Tău, căci acesta îl poate face pe orice om să înțeleagă, cât de importantă este pentru el iubirea curată și cât de multe recompense eterne poate să-i aducă celui care o practică în viața lui. Și unde se poate arăta aceasta, Doamne, dacă nu în lucrurile bune pe care le putem face pentru aproapele nostru, pentru cei părăsiți, orfani sau neajutorați.

O, Doamne, ce bogăție ne-ai pregătit; putem să o primim prin acești oameni sărmani. Prin ei se revelează splendoarea florilor virtuților și mai ales ale iubirii și bunătății noastre. Prin ei, Tu aștepți de la noi darurile prin care Tu să fi lăudat, binecuvântat și preamărit, nu numai cu buzele ci mai ales cu inima și cu fapta.

De aceea, fă să înțelegem că bunătatea trebuie să trăiască în noi, precum avem nevoie să trăim în Tine și că ea se cuvine a fi hrănită cu faptele pe care Tu, Mântuitorul nostru, le-ai arătat față de noi și față de întreaga omenire. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Belechi, Adrian Ioan Ciupleu, Ioana Moș și Gheorghina Horgoș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Între daruri și morminte

Isus nu ne cheamă la lucruri grele, ne cheamă la lucruri imposibile: Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv. Cum ar putea oare oameni ca noi, simpli muritori, să îndrăznească să tindă la a fi precum Dumnezeu? Ei bine, dacă ne gândim puțin, vedem că de-a lungul istoriei găsim astfel de exemple. În primul rând cei dintâi oameni. Adam și Eva cad din statura lor spirituală fiindcă încearcă, la îndemnul șarpelui de această dată, să fie la fel ca Dumnezeu. Aici găsim un prim punct de meditație: există o cale a Cerului și există o cale a șarpelui. Din păcate primii oameni aleg să urmeze îndemnul celui rău, călcând cuvântul Creatorului și de la înălțimea Paradisului terestru se afundă în tina unei lumi plămădite, prin păcatul lor, din lacrimi și sânge. Avem deasemenea exemplul Babilonului, loc rămas simbolic pentru totdeauna. Alți oameni, pe urma proto-părinților lor, încearcă să construiască un turn înalt care să ajungă până la Cerurile lui Dumnezeu. O altă manieră de a exprima o cale greșită înspre Dumnezeu. Exemplele continuă de-a lungul istoriei oamenilor și fiecare epocă are fructele otrăvite și turnurile blasfeme în forme și feluri diferite. Este interesantă în acest sens o viziune a misticei Tereza Neumann legată de timpurile din urmă. Ca și toate profețiile, trebuie citită cu mare atenție și prudență. Este însă extrem de profund și de interesant pasajul următor: „Am văzut un cimitir în care au fost îngropate visele omului și fiecare vis avea un piatră de mormânt și pe fiecare piatră de mormânt era un epitaf ...Pe o piatră a fost scris: „Aici este visul omului de a alerga mai repede decât vântul”. În altă parte, am văzut textul: „Aici se află visul omului de a-și prelungi viața pentru totdeauna”. Apoi era marele mormânt, care închidea marele vis. Și epitaful spunea: „Aici zace omul care se credea Dumnezeu”. Și concludă Tereza Neumann într-o manieră ce face să renască speranța în sufletele noastre: „Când purificarea se va împlini, viața își va relua cursul firesc, dar noul om va purta o haină nouă: haina umilinței și a credinței”.

Evanghelia de astăzi încearcă să ne ajute să evităm ciclul infernal început cu Adam și Eva, ce continuă până în zilele noastre. Încearcă să ne dăruiască încă de pe acum haina credinței, a umilinței și a iubirii, care nu este nimic altceva decât haina primită în momentul botezului nostru, ce ne face fiii și fiicele lui Dumnezeu, ne face asemenea cu El: nu avem nimic de furat, nu avem nimic de construit pentru a ajunge la Ceruri, fiindcă Domnul din Ceruri se pleacă până la noi pentru a ne îndumnezei. Iubirea de Dumnezeu și de aproapele, iertarea și îndurarea nu sunt nimic altceva decât daruri izvorâte în momentul botezului nostru pe care trebuie să le folosim. Libertatea noastră la asta folosește: să alegem între daruri și morminte!

PS Claudiu, Episcopul Curiei